

Milí klienti a přátelé Švýcarska,

covidový rok 2020 nikdo z nás nezapomene. Najednou se zastavil celý svět. Nejen Česko, i Švýcarsko se pralo (a dosud pere) s pandemií s pomocí dříve nepředstavitelných omezení. A ani Švýcarsku se nevyhnou spory, abyste si nemysleli, že neshody ohledně covidu řeší pouze Česko. Tady je pár osobních postřehů z pandemického roku ve Švýcarsku.

V březnu 2020 zde vyhlásili kritický stav, vše se zavřelo podobně jako v Česku, všichni byli jednotní, souboj s první vlnou si vzal na bedra stát a vše probíhalo velmi rychle, včetně nároků na finanční půjčky nebo kurzarbeit.

V létě se vše vrátilo takřka do normálu, otevřely se hranice, námi provozovaný hotel Belalp dokonce zažil rekordní sezonu. Jediným omezením byly po celé prázdniny povinné roušky ve veřejné dopravě.

V říjnu, jakmile nastoupila druhá vlna, se však už stát s kantony, které zde ve Švýcarsku mají značné pravomoci, nedokázal tak snadno dohodnout. Různé uzávěry a zákazy řešily jednotlivé kantony často samostatně, z toho plynuly všelijaké rozbroje. Například kanton Bern zavřel všechny restaurace, zatímco kanton Züriech nechal vše otevřené – a stačilo popojet sotva hodinu vlakem... Různý přístup se týkal i lyžařských středisek.

Záměrem státu bylo přenést finanční zátěž mimořádných opatření na kantony, ale moc dobře to nedopadlo. Dalo by se říct, že se to politikům vymklo z rukou. Takže si opět vše centrálně řídí stát a opatření v boji proti pandemii jsou tudíž opět celošvýcarská. V čem se nyní lišíme od Česka? Stále zde ve Švýcarsku fungují školy, stále mají otevřeno hotely, pouze hotelové restaurace mají povinně omezený provoz pouze na hotelové hosty, což je aktuálně nařízeno až do konce února.

Samozřejmě jsem v době covidu nezapomněla a vypravila jsem se na okružní výpravu Švýcarskem. Prošli jsme s manželem spoustu **horských středisek a objevili jsme nové krásné hotely pro Vaše cesty**. Jak víte, ubytování zásadně v prověřených rodinných podnicích je naší dlouhodobou strategií, na niž mám od Vás skvělé ohlasy.

leden 2021, Belalp

Musím říct, že i po 29 letech života ve Švýcarsku mě (pokolikáté už?) zase dostalo, jak je tahle země pestrá. V kantonu **Wallis jsme během podzimu putovali krásně zlatými modřínovými lesy**, načež jsme za pouhé dvě hodiny přešli do **jižanského kantonu Ticino plného palem, výborného vína a italštiny**. Další dvě hodiny stačily na přejezd do **centrálního Švýcarska, kde se mluví německy a města jsou trochu podobná těm našim**. Na východ se opět zvedají velehory a v nich je usazen světoznámý **Svatý Mořic** - dlouho jsem mu nemohla přijít na chuť a křivdila mu, ale teď mě svou **pohodovou atmosférou naprosto nadchnul**. Speciální kapitolou je malý tradiční kanton **Appenzell, rodiště vynikajícího švýcarského sýra a také mého manžela** - je to kraj velmi pracovitých a zároveň velmi paličatých horalů.

Ověřila jsem si, že **švýcarské hotely důsledně dodržují pandemická nařízení**, ať v **Saas Fee, ve Svatém Mořici, v Davosu, ve Scuolu, v Appenzellu, v Ticinu nebo v Zermattu**. Pevně věřím, že všechna opatření a začínající očkování pomohou brzy k tomu, abychom se mohli letos na jaře po roční vynucené pauze opět společně sejít ve švýcarském vlaku. **Už se na Vás velice těším!**

Vaše Markéta Meier

